01/04/2021

Υπόδειγμα μετανοίας σε έχομεν, Μαρία Αιγυπτία

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Η μετάνοια κάθε αμαρτωλού προκαλεί μεγάλη χαρά στους ουρανούς, σίγουρα η μετάνοια της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας προκάλεσε στους ουρανούς ατελείωτους πανηγυρισμούς. **Γιατί η Οσία Μαρία η Αιγυπτία είναι ίσως το κλασικότερο και φωτεινότερο παράδειγμα μετάνοιας και εξόδου από το βαθύτατο σαρκικό βούρκο, όπως επίσης μοναδικό παράδειγμα σκληρών και μακροχρόνιων μοναχικών αγώνων**.

Η Οσία Μαρία γεννήθηκε στην Αίγυπτο τον 6ο αι. Σε ηλικία 12 ετών εγκατέλειψε τους γονείς της και πήγε στην Αλεξάνδρεια, όπου για δεκαεπτά ολόκληρα χρόνια έζησε έντονα στον βούρκο της αμαρτίας και της σαρκικής ακολασίας. Την ακόλαστη ζωή που ζούσε στην Αλεξάνδρεια θέλησε να μεταφέρει και στην ιερά γη όπου έζησε ο Κύριος, μπαίνοντας μία μέρα σ' ένα πλοίο που μετέφερε προσκυνητές – κατά το πλείστον – για προσκύνημα στα Ιεροσόλυμα, με την ευκαιρία της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού.

Καθ' όλη τη διάρκεια του ταξιδιού, αλλά και κατά την παραμονή της στα Ιεροσόλυμα δεν σταμάτησε, δεν άφησε ή δεν ξέχασε την αμαρτωλή ζωή της. Αντίθετα προσπαθούσε να τη βιώνει όλο και πιο έντονα. Ώσπου.... ώσπου έφτασε το πλήρωμα του χρόνου. **Ακριβώς την ημέρα της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού ενώθηκε κι αυτή με το πλήθος των προσκυνητών, που έμπαιναν στον Μεγάλο ναό για να παρακολουθήσουν την Ακολουθία της Υψώσεως,**

περισσότερο από περιέργεια παρά από πίστη. **Στάθηκε όμως αδύνατο να μπει στον ναό, γιατί μόλις έφτανε στην είσοδό του μία αόρατη δύναμη την έσπρωχνε προς τα έξω**. **Και τότε το θαύμα συντελέστηκε**. «Ελθούσα εις εαυτήν» και αφού στάθηκε σε μία γωνιά έξω από τον ναό, από όπου μπορούσε να βλέπει την εικόνα της Παναγίας, την παρακάλεσε με δάκρυα μετάνοιας στα μάτια: «Παρθένε, Δέσποινα Θεοτόκε, ξέρω πως δεν είμαι άξια να εισέλθω στην εκκλησία να δω το Άγιο Ξύλο, όπου εσταυρώθη ο Υιός Σου. Αξίωσέ με όμως να μπω στον ναό να τον δω, γίνου εγγυήτριά μου προς τον Υιό Σου και Σου υπόσχομαι ότι στο εξής δεν θα μιάνω το σώμα μου, αλλά θα πάω όπου Εσύ με οδηγήσεις». Αυτά είπε και η προσευχή της εισακούστηκε. Μπήκε στην εκκλησία ανεμπόδιστα, είδε τον Τίμιο Σταυρό, παρακολούθησε συντετριμμένη την Ύψωσή Του και βγαίνοντας από τον ναό ευχαριστούσε με δάκρυα στα μάτια την Παναγία που την βοήθησε, ζητώντας της συνάμα να την φωτίσει τι έπρεπε να κάνει.

Και ενώ έκλαιγε, ακούει μία φωνή να της λέγει: «Αν περάσεις τον Ιορδάνη ποταμό, θα βρεις μεγάλη ανάπαυση». Ο δρόμος ήταν μακρινός, η απόφαση όμως και η θέληση μεγάλη. Με μικρό πλοιάριο περνά τον Ιορδάνη ποταμό και με μοναδικά εφόδια τρεις άρτους προχωρεί και εγκαθίσταται στα βάθη της ερήμου. Εκεί στην έρημο μόνη και αβοήθητη, μέσα στον καύσωνα και το ψύχος, μέσα σε ποικίλους και δυνατούς πειρασμούς, τρώγοντας λίγα μόνο χορταράκια έζησε σαράντα ολόκληρα χρόνια, χωρίς να αντικρίσει πρόσωπο ανθρώπου ή και θηρίου ακόμα ώσπου… ώσπου την ανακάλυψε ο πατήρ Ζωσιμάς.

Στον πατέρα Ζωσιμά η Οσία Μαρία άνοιξε την καρδιά της και του διηγήθηκε με λεπτομέρεια όλη της τη ζωή. Στο τέλος του ζήτησε όπως τον επόμενο χρόνο την περιμένει στην όχθη του Ιορδάνη με τα Άχραντα Μυστήρια, για να την κοινωνήσει, πράγμα που έγινε. Πριν χωριστούν, του ζήτησε όπως τον επόμενο χρόνο μεταβεί στον τόπο όπου τη συνάντησε για πρώτη φορά, για να τη δει όπως θέλει ο Θεός. Τον επόμενο χρόνο ο πατήρ Ζωσιμάς πήγε πράγματι στον τόπο, όπου πρωτοσυνάντησε την οσία, για να την βρει, όμως, νεκρή. Πάνω από το κεφάλι της γραμμένα στη γη έγραφε: «Αββά Ζωσιμά, θάψε εδώ το σώμα της ταπεινής Μαρίας. Πέθανα την ίδια μέρα που με κοινώνησες».

Να τη θάψει! Πώς όμως να έβγαζε τον λάκκο χωρίς κανένα σκαπτικό εργαλείο; Ο Θεός προνόησε και γι’ αυτό. Καθώς σκεφτόταν πώς θα έβγαζε τον λάκκο, γυρίζει πίσω του και βλέπει ένα λιοντάρι. Αμέσως κατάλαβε «έλα», του λέει, «θηρίο ανήμερο, επειδή η δύναμη του Θεού σε έφερε εδώ για να με βοηθήσεις, σκάψε τη γη, για να θάψουμε το λείψανο, γιατί εγώ αδυνατώ». Έτσι είπε ο γέροντας και το λιοντάρι άρχισε το σκάψιμο. Σε λίγη ώρα ο τάφος ήταν έτοιμος. Έθαψε τότε ο γέροντας το λείψανο της αγίας στη θέση που τη βρήκε και επέστρεψε στο

μοναστήρι του δοξάζοντας τον Θεό, μεταφέροντας μαζί του και όσα η Οσία Μαρία του αποκάλυψε, όταν βρισκόταν στη ζωή. Την ίδια στιγμή εξαφανίστηκε και το λιοντάρι.

Η μνήμη της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας εορτάζεται την 1η Απριλίου. Η Εκκλησία μας όμως για να τονίσει την αρετή της μετάνοιας και τους πολύτιμους καρπούς της, όρισε όπως η μνήμη της οσίας τιμάται και την Ε' Κυριακή των νηστειών.

Από ανάρτηση του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Εμπορείου Θήρας